

อุปทานด้านอาหารและบริการด้านการเงินชนบทในประเทศไทย

โดย Mr. Zheng Hui *

ดังสุภาษิตเก่าแก่ของชาวจีนที่กล่าวไว้ว่า เรื่องของเสบียงอาหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพียงสิ่งเดียว สำหรับประชาชน อาหารเป็นราชฐานแห่งการมีชีวิตอยู่รอดและการพัฒนาของมนุษยชาติ และการมีความมั่นคงด้านอุปทานอาหารเป็นเรื่องที่พูดกันในระดับโลก ด้วยจำนวนประชากร 1,300 ล้านคน ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตอาหารและผู้บริโภคอาหารที่ใหญ่ที่สุดในโลก สถานะของอาหารในประเทศไทยคืออะไร ระบบการเงินชนบทของประเทศไทยให้บริการแก่การผลิตอาหารได้อย่างไร คำถามต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชน องค์ภาครัฐสึกขันดีที่มีโอกาส มาแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับอาหารและสินเชื่อชนบทของประเทศไทย

1. ช่วงเวลาที่สำคัญในเรื่องอุปทานด้านอาหารของประเทศไทย เริ่มตั้งแต่มีการปฏิรูปและเปิดประเทศไปสู่โลกภายนอก

รัฐบาลจีนมีความกังวลเป็นอย่างมากในเรื่องของอุปทานด้านอาหาร โดยได้ทุ่มเทความพยายามอย่างยิ่ง เพื่อส่งเสริมการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหาร ด้วยที่ดินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกที่มีอยู่ร้อยละ 7 ของโลก ประเทศไทยได้จัดการเลี้ยงดูประชากรของตนที่มีอยู่ร้อยละ 22 ของประชากรโลก นับตั้งแต่มีการเริ่มโครงการปฏิรูปชนบทในปี พ.ศ. 2521 ประเทศไทยได้มีความก้าวหน้าครั้งสำคัญใน 4 เรื่อง เพื่อที่จะให้ผลผลิตของเมล็ดพืชที่ใช้เป็นอาหารทั้งหมดเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 300 ล้านตัน ไปเป็น 350 ล้านตัน 400 ล้านตัน 450 ล้านตัน จนถึง 500 ล้านตัน และในปี พ.ศ. 2548 โครงการอาหารโลก (WFP) ได้ยุติการให้ความช่วยเหลือด้านอาหารที่ให้แก่ประเทศไทยมาถึง 25 ปี ทั้งนี้ ผลผลิตของพืชที่ใช้เป็นอาหารของปี พ.ศ. 2549 ได้เพิ่มขึ้น 1.62 เท่า ของปี พ.ศ. 2521 ประเทศไทยจึงมีปริมาณของการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหารที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีผลผลิตที่ใช้เป็นอาหารต่อหัวประมาณ 380 กิโลกรัม ซึ่งใกล้เคียงกับอัตราโดยเฉลี่ยของโลก นอกจากนี้ผลผลิตต่อหัวของเนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ไก่และแพลงไม้ยังเท่ากับ 62 กก. 40 กก. 22 กก. และ 130 กก. ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของโลก

โดยทั่วไป การพัฒนาด้านการผลิตอาหารของประเทศไทยที่เริ่มตั้งแต่มีการปฏิรูปแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 : พ.ศ. 2522-2527 : ปริมาณผลผลิตที่ใช้เป็นอาหารของประเทศไทยมีจำนวนถึง 407.3 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2527 อันเป็นการปิดภาคประวัติศาสตร์ของชาติที่มีความขาดแคลนด้านอาหารอย่างรุนแรง ผลผลิตดังกล่าวซึ่งรักษารากฐานการเติบโตที่รวดเร็วในช่วงเวลาที่ต้องขอบคุณความต่อเนื่องของโครงการปฏิรูปในชนบท โดยเฉพาะในเรื่องระบบสัญญาณรัฐวิสาหกิจและระบบการบริหารจัดการที่รวมเป็นหนึ่งเดียว

ผนวกกับการบริหารที่เป็นอิสระและการปรับนโยบายที่สำคัญ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของราคាដีของพืชที่ใช้เป็นอาหารที่เพิ่มขึ้นอย่างจริงจัง ซึ่งช่วยกระตุนความกระตือรือร้นของเกษตรกร

ระยะที่ 2 : พ.ศ. 2528-2542 : ปริมาณผลผลิตที่ใช้เป็นอาหารมีมากกว่า 500 ล้านตัน ในช่วง 3 ปี ได้แก่ พ.ศ. 2539 2541 และ 2542 โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2541 ผลผลิตสูงถึง 512.3 ล้านตัน ซึ่งสูงที่สุด เป็นประวัติการ เมื่อภาคการเกษตรได้เข้าสู่ระยะของการพัฒนาใหม่ๆ ประเทศไทยได้ดำเนิน “ความสมดุล ในปริมาณของการผลิตทั้งหมด กับส่วนเกินที่ผลิตได้ในปีที่ดีๆ” สำหรับอุปทานอาหารของประเทศ ต้องขอบคุณการกระตุนของรัฐบาลในการทำการเกษตรแบบผสมผสาน ซึ่งเป็นการพัฒนาที่รวดเร็ว เพื่อที่จะให้บรรลุความพยายามของชาติที่จะปรับเปลี่ยนอุปทานด้านอาหารที่ตามมาด้วยการเติบโต อย่างรวดเร็วของผลผลิตเนื้อสัตว์ ไก่ นม และ ผลไม้ รวมถึงการปรับปรุงมาตรฐานการดำเนินชีวิตของ ประชาชนที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

ระยะที่ 3 : พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน : จากการฟื้นตัวของประเทศไทยและการเจริญเติบโตติดต่อกันหลายปี ปริมาณผลผลิตที่ใช้เป็นอาหารมีถึง 497.46 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2549 ด้วยภูมิหลังของการสร้างโครงการ ใหม่ๆ ในส่วนชนบทของช่วงเวลาดังกล่าว รัฐบาลได้นำแนวทางในเรื่อง “อุดสาಹกรรมอุปถัมภ์การเกษตร และน้ำต่างๆ สนับสนุนการพัฒนาของเขตชนบท” รวมทั้งนโยบายอื่นที่นำไปสู่อุดมคติที่ว่า “รู้จักการให้ มากขึ้น รับให้น้อยลง และผ่อนคลายการควบคุม” ซึ่งเป็นขอบเขตและการเอาใจใส่จังอย่างที่ไม่เคยเห็น ในประวัติศาสตร์ ขณะที่เกิดความมั่นใจในเรื่องความสมดุลด้านอุปสงค์และอุปทานของผลผลิต พาทางการเกษตร ในที่สุดประเทศไทยได้บรรลุถึงการพัฒนาที่กว้างไกลในเรื่องของการทำการเกษตร การ ป้าไม้ การเลี้ยงปศุสัตว์ การผลิตที่เป็นผลผลอยได้ และการประมง ซึ่งยังเป็นผลให้โครงสร้างของ ผลผลิตการเกษตรดำเนินไปสู่สิ่งที่ดีที่สุด การแบ่งขันของประเทศไทยในตลาดระหว่างประเทศปรับตัวดีขึ้น รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและแสดงถึงแนวโน้มของการเพิ่มขึ้น สิ่งแวดล้อมด้าน นิเวศน์วิทยา มีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง โดยทั่วไป ช่วงเวลาที่เป็นช่วงที่ให้ประโยชน์มากที่สุด ให้แก่เกษตรกร ในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย

มีเหตุผลหลายประการในความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ในการผลิตอาหารตลอดหลายปีที่ผ่านมา รัฐบาลจึง ได้ถือเอาเรื่องที่เกี่ยวกับการเกษตร เขตชนบท และเกษตรกรเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูงสุดและทุ่มเท ความพยายามเพื่อที่จะให้มั่นใจว่า ปริมาณผลผลิตของพืชที่ใช้เป็นอาหาร มีความเติบโตอย่างมี เสถียรภาพ โดยได้มีการริเริ่มหลายสิ่งเพื่อที่จะปฏิรูปความสัมพันธ์ของการผลิตในพื้นที่ชนบทที่จะนำเอา ระบบสัญญาครัวเรือนมาใช้และร่างไว้ซึ่งระบบ รวมทั้งระบบบริหารการจัดการที่รวมเป็นหนึ่งเดียว ผนวกกับการบริหารที่เป็นอิสระ อันทำให้การผูกขาดของรัฐในการซื้อและการตลาดของพืชที่ใช้เป็นอาหารยุติลง โดยกลไกตลาด ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดสรรทรัพยากรด้านพืชที่ใช้เป็นอาหาร ขณะที่รัฐบาลได้มีการ ขยายการปรับปรุงในภาพรวมของตลาดพืชที่ใช้เป็นอาหาร โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการผลิต ทางการเกษตรมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางความพยายามที่จะเร่งอัตราความก้าวหน้า

ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อยกระดับของเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตร รวมทั้งปกป้องสิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศน์วิทยา มีความพยายามเพื่อที่จะก่อตั้งและสนับสนุนโครงสร้างทางการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหารแบบใหม่ๆ ภายใต้การเกษตรที่มีการใช้มากกว่า 2,600 ปี และภายนอกเช่นที่เรียกเก็บจากผลผลิตทางการเกษตร ได้รับการยกเลิกนโยบายด้านอื่นๆ ที่ได้นำมาใช้คือ การให้เงินอุดหนุนโดยตรงแก่การผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหาร การอุดหนุนในการเพาะปลูกพืชที่ใช้เป็นอาหาร โดยใช้สายพันธุ์ที่ดี และการอุดหนุนโดยตรงในเรื่องของปัจจัยการผลิตต่างๆ การสนับสนุนด้านราคา ถูกกำหนดโดยรัฐบาลในการซื้อพืชที่ใช้เป็นอาหาร มาตรการที่เข้มงวดถูกนำมาใช้เพื่อการอนุรักษ์พื้นดินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก และการควบคุมราคาของวัตถุดินในการผลิตทางการเกษตร ทรัพยากรต่างๆ ถูกนำมาใช้ลงทุนในภาคการเกษตร ซึ่งส่งผลให้เกษตรกร ได้รับประโยชน์มากขึ้น จากภูมิหลังที่มองเห็นได้ดังกล่าว ระบบการเงินชั้นนำที่ได้เข้ามาระดับบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหาร

2. บทบาทของระบบการเงินชั้นนำและธนาคารพาณิชย์ในการเกษตรของประเทศไทย (ADBC)

ในช่วงกว่า 2 ศตวรรษที่ผ่านมาของการปฏิรูปการเงินชั้นนำ ระบบการเงินชั้นนำที่ก้าวขวาง ได้ก่อให้เกิดรูปแบบของสหกรณ์ นโยบายและสถาบันเชิงพาณิชย์ โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของสถาบันการเงินแบบสหกรณ์ (ซึ่งรวมถึงสหกรณ์สินเชื่อชั้นนำ ธนาคารสหกรณ์ชั้นนำและธนาคารพาณิชย์ชั้นนำ) การขยายเครือข่ายสาขาของธนาคารเพื่อการเกษตรของประเทศไทย (ABC) และธนาคารพาณิชย์ชั้นนำของประเทศไทย (ADBC) ธนาคารออมสินทางไปรษณีย์ของประเทศไทย ได้เปิดดำเนินงานอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2550 ในฐานะของธนาคารพาณิชย์ที่เป็นของรัฐ ABC ได้นำอาชีวกริกิ แบบการตลาดเข้ามาใช้ดำเนินงาน โดยการให้บริการสินเชื่อแก่โครงการทางการเกษตรเชิงพาณิชย์ในเขตชั้นนำ วิสาหกิจการเกษตรที่เป็นผู้นำ การผลิตการเกษตรแบบผสมผสานด้วยกระบวนการดำเนินงานและการตลาด โครงการยกระดับพลังงานไฟฟ้าในชั้นนำ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ซึ่งใช้น้ำเป็นพลังงานในการขับเคลื่อน รวมทั้งโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชั้นนำ เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2549 ABC มียอดเงินกู้คงเหลือรวมทั้งสิ้น 3,122.8 พันล้านหยวน (RMB = yuan) ที่รวมอายุเฉลี่ย 1 ล้านล้านหยวน ของโครงการที่เกี่ยวเนื่องกับการเกษตรไว้ด้วย และยอดเงินรับฝากคงเหลือรวมทั้งสิ้น 4,745.2 พันล้านหยวน มีเครือข่ายสาขาและสาขาอยู่ 25,000 สาขา และผู้ปฏิบัติงาน 450,000 คน สถาบันการเงินแบบสหกรณ์ในชั้นนำมีมากที่สุดในส่วนของสินเชื่อชั้นนำ เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2549 มีสหกรณ์สินเชื่อชั้นนำ 72,261 แห่ง ธนาคารสหกรณ์ชั้นนำ 4,241 แห่ง และธนาคารพาณิชย์ชั้นนำ 2,035 แห่ง ในขณะที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมทางการเกษตร ซึ่งรวมกับการเติบโตของพืชที่ใช้เป็นอาหาร การเลี้ยงสัตว์ และกระบวนการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร สถาบันการเงินเหล่านี้ได้ให้บริการเกษตรทั่วประเทศ ด้วยบริการทางการเงินแก่ชุมชนที่รวมถึงการให้กู้ยืมเงินและบริการสินเชื่อ ที่รับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม โดยมียอดเงินกู้คงเหลือทั้งสิ้น 2,623.6 พันล้านหยวน ที่รวมเอาโครงการที่เกี่ยวเนื่องกับการเกษตรจำนวน 1,210.5 พันล้านหยวนไว้ด้วย สถาบันการเงินเหล่านี้ได้ขยายขอบเขตการบริการ ประมาณร้อยละ 31 ของจำนวนครัวเรือนชั้นนำในประเทศไทย ในฐานะผู้ให้บริการพื้นฐานด้าน

การเงิน โดยเฉพาะบริการเ格่รายย่อยและตัวกลางแก่ผู้อ้าศัยในชนบท ธนาคารออมสินทางไปรษณีย์ ดำเนินการโดยคงเหลือของเงินออมไว้ถึง 1,540 พันล้านหยวน เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2549

ธนาคาร ADBC เป็นสถาบันทางการเงินที่ปรับให้เข้ากับนโยบายทางการเกษตรของประเทศไทย ตั้งแต่เริ่มการก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2537 รัฐบาลได้กำหนดภารกิจของธนาคารเพื่อให้ความช่วยเหลือในการซื้อพืชที่ใช้เป็นอาหารและผลผลิตที่เป็นผลผลอยได้ ปกป้องผลประโยชน์ของเกษตรกร และส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรที่มีเสถียรภาพ โดยเฉพาะการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหาร ในแง่ของการพัฒนาหน้าที่การปฏิบัติงาน ADBC ได้ผ่านกระบวนการเริ่มต้น 3 ระยะ คือ ระยะแรก พ.ศ. 2537 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2541 เป็นระยะเริ่มต้น : ธนาคารได้ให้บริการเงินกู้ส่วนใหญ่เพื่อการซื้อ การเก็บรักษา การกระจาย และการตลาด ของพืชที่ใช้เป็นอาหาร ฝ้าย และผลผลิตพืชนำมันที่กิน ได้รวมถึงโครงการพัฒนาด้านการเกษตรและโครงการบรรเทาความยากจน และธุรกิจการแปรรูปของบริษัทที่ค้าพืชที่ใช้เป็นอาหาร หรือฝ้าย ระยะที่สอง เดือนมีนาคม 2541 ถึง กรกฎาคม 2547 : เป็นระยะของการยุติการจัดการของกองทุนเงินกู้สำหรับการซื้อพืชที่ใช้เป็นอาหาร ฝ้าย และพืชนำมันที่กิน ได้ และระยะที่สาม ในเดือน กรกฎาคม 2547 ถึงปัจจุบัน : ระยะการพัฒนาครั้งใหม่ของการให้การสนับสนุนในหลายมิติ ตั้งแต่เริ่มครึ่งปีหลังของปี พ.ศ. 2547 ADBC ได้ขยายขอบเขตของการให้ความช่วยเหลือทางการเกษตรให้เป็นไปตามความต้องการ เพื่อการสร้างโครงการใหม่ที่เกี่ยวกับชนบท ซึ่งริเริ่มโดยรัฐบาล การสนับสนุนโครงการสร้างการเกษตรในหลายมิติอย่าง มีการนำเข้ามาใช้โดยการจัดบริการเงินกู้เพื่อพืชที่ใช้เป็นอาหาร ฝ้าย และการซื้อพืชนำมันที่กิน ได้เป็นเรื่องหลัก บริการเงินกู้เพื่อการผลิตทางการเกษตรและการแปรรูป บริการเงินกู้ระยะปานกลาง หรือระยะยาวเพื่อใช้ในโครงการพัฒนาการเกษตร และการพัฒนาชนบท ซึ่งเปรียบเสมือนปึกสองข้าง และบริการที่เป็นตัวกลางเป็นงานส่วนที่เพิ่มขึ้นมา จำนวนของเงินกู้จ่ายเพื่อการซื้อและการเก็บรักษาพืชที่ใช้เป็นอาหาร ฝ้ายและพืชนำมันที่กิน ได้เพิ่มสูงขึ้น ในแต่ละปีประมาณร้อยละ 23 ของปริมาณผลผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหาร กว่าร้อยละ 55 ของสินค้าพืชที่ใช้เป็นอาหาร และกว่าร้อยละ 50 ของผลผลิตฝ้าย ถูกซื้อโดยใช้เงินกู้ของ ADBC ในปี พ.ศ. 2549 ADBC ได้เสนอการเงินกู้แบบใหม่ เพื่อให้วิสาหกิจที่เป็นผู้นำด้านธุรกิจเกษตรและการแปรรูป เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2549 มียอดการจ่ายเงินกู้รวมทั้งสิ้น 110.3 พันล้านหยวน ซึ่งเป็นการให้การสนับสนุนที่เข้มแข็งแก่โครงการอุตสาหกรรมทางการเกษตร ในขณะเดียวกัน ADBC ได้มีความพยายามในด้านบวกที่จะสนับสนุนโครงการ โครงการ โครงการพัฒนาพื้นฐานในชนบท โครงการพัฒนาเกษตรผสมผสาน ธุรกิจอุปทานด้านการเกษตร และโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตร เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2549 ADBC มียอดคงเหลือของเงินกู้รวมทั้งสิ้น 884.4 พันล้านหยวน ยอดคงเหลือเงินรับฝากรวมทั้งสิ้น 191.7 พันล้านหยวน ยอดคงเหลือของพันธบัตรทางการเงินจำนวน 313.2 พันล้านหยวน และยอดคงเหลือทั้งหมดจากการให้กู้ของธนาคารกลางจำนวน 387 พันล้านหยวน มีสาขาและสาขาอยู่รวม 2,175 แห่ง และพนักงาน 50,000 คน ธนาคารมีกำไรก่อนหักภาษี จำนวน 8.8 พันล้านหยวน หรือเฉลี่ยคนละ 178,000 หยวน

3. ความท้าทายด้านอุปทานอาหารและการปฏิรูปการเงินชนบทเชิงลึกในประเทศไทย

แม้ว่าจะมีความรวดเร็วและการพัฒนาที่มีเสถียรภาพในด้านเศรษฐกิจของประเทศไทย รวมทั้งมีการปรับปรุงการผลิตทางการเกษตร และการเดิน โตรของผลิตผลพืชที่ใช้เป็นอาหารที่มีการฟื้นตัวติดต่อกัน หลาบปี ประเทศไทยจึงคงเพชรูหน้ากับความท้าทายในด้านความมั่นคงด้านอาหารของตนเอง ในเบื้องต้น ความสัมพันธ์ระหว่างอุปทานกับอุปสงค์ของพืชที่ใช้เป็นอาหาร และผลิตผลอื่นๆ ที่สำคัญทางการเกษตร กำลังมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบของ “ความสมดุลที่เกือบเสมอ กันของอุปทานและอุปสงค์” ผนวกกับความยากลำบากที่จะควบคุมในเชิงมหภาคของอุปทานด้านอาหาร จากผลที่เกิดจากการลดลง ของพื้นที่ดินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก และการเพิ่มขึ้นของการบริโภคพืชที่ใช้เป็นอาหารเพื่อใช้เป็นอาหารสัตว์ และใช้ในกระบวนการผลิตเอทานอล (Ethanol) ความกดดันด้านอุปทานพืชที่ใช้เป็นอาหารกำลังเกิดขึ้นมา โดยทั่วไป ผลผลิตของข้าวสาลีจะมีมากกว่าอุปสงค์ ผลผลิตของข้าวกับอุปสงค์โดยพื้นฐานแล้วอยู่ใน ดุลยภาพ ผลผลิตของข้าวโพดมีความสมดุลของอุปทานกับอุปสงค์ แต่มีส่วนทางว่าอุปทานจะขาดแคลน บริมาณความต้องการภายในประเทศสำหรับถั่วเหลืองและผลิตผลของพืชนำมันที่กิน ได้ ระบุได้ว่า จำนวนครึ่งหนึ่งที่ใช้บริโภคในประเทศไทย ขึ้นกับการนำเข้าจากต่างประเทศ จากการบีบบังคับของปัจจัย ต่างๆ ที่ประกอบด้วยต้นทุน อุปสงค์และการเปลี่ยนแปลงของตลาดระหว่างประเทศ ราคาของผลผลิต ทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา ขณะที่จีดั้งด้านทรัพยากรเพื่อใช้ ในการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหารบีบบัดมากขึ้น พื้นที่ดินที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกต่อหัวลดลงต่ำกว่าคันละ 1.5 มู (Mu) การขาดแคลนของทรัพยากรน้ำเริ่มมีความรุนแรงขึ้น โดยลำดับ ทรัพยากรน้ำต่อหัวต่ำลงอยู่ที่ 1 ใน 4 ของอัตราถ้วนเฉลี่ยของโลก จากความไม่สมดุลของการกระจายของภูมิประเทศที่รุนแรงขึ้น โดย มากกว่าร้อยละ 80 ของทรัพยากรน้ำตั้งอยู่ในพื้นที่ตอนใต้ของแม่น้ำแม่ยังซี ความแห้งแล้งและการขาด แคลนทรัพยากรน้ำเริ่มกลายเป็นอุปสรรคในการผลิตพืชที่ใช้เป็นอาหารในหลายภูมิภาค จากโครงสร้าง พื้นฐานในชนบทและการเกษตรที่อ่อนแอ โครงการอนุรักษ์น้ำและโครงการชลประทานที่ล้าสมัย ความ สูญเสียของน้ำและดิน ตลอดจนความแห้งแล้งแบบทະเตรายก็ทำให้ทุกสิ่งเสื่อมลง ขณะที่การ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์การเกษตรและเทคโนโลยียังไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอ ในเชิงของกฎหมาย และข้อบังคับในการปกป้องที่ดินของเกษตรกรยังคงไม่มีการดำเนินการที่เพิ่มขึ้น จากขอบเขตที่กว้าง เกินไปในการยึดเอาที่ดิน ทำให้มีปัญหาของการใช้สิทธิในที่ดินที่เวนคืนในทางที่ผิด ขณะที่การปฏิรูป ระบบการเงินชนบทยังไม่อาจตามทัน การเพิ่มขึ้นของความต้องการในการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ ชนบท สถาบันการเงินชนบท กำลังเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ที่ประกอบด้วยอุปทานที่ขาดแคลน ของทรัพยากรทางการเงิน ระดับการให้การบริการที่ไม่น่าพึงพอใจ

เมื่อพูดถึงความท้าทาย เป็นงานที่ฉุกเฉียบที่จะสร้างกลไกที่ยว่ำไก เพื่อที่จะให้มั่นใจถึงการ ทำให้ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็ง เพื่อที่จะสร้างมาตรฐานที่ใหม่ขึ้นและเพื่อให้เกิดความมั่นใจด้าน ความมั่นคงด้านอาหารของประเทศไทย ในระหว่างเวลาหนึ่น คาดว่าจะเร่งให้มีการปฏิรูประบบการเงิน ชนบท เพื่อที่จะเพิ่มพูนทรัพยากรด้านการเงินชนบท และปรับปรุงระดับการให้บริการ ภายหลังจาก กระบวนการปฏิรูปสหกรณ์สินเชื่อชนบทครั้งล่าสุด จำนวนธนาคารพาณิชย์ชนบท ธนาคารสหกรณ์

ชนบท และสันนิบาตสหกรณ์ลินเช่อในระดับประเทศถูกจัดตั้งขึ้นมา นอกจากนี้ มีการจัดตั้งสันนิบาตสหกรณ์ลินเช่อชนบทในระดับจังหวัด ซึ่งทำให้ระบบมีความแข็งแรงขึ้น โดยเกษตรกรจำนวนมากคาดว่าจะได้รับบริการอย่างทั่วถึง ปัจจุบัน ธนาคาร ABC กำลังเร่งปฏิรูปโครงสร้างส่วนของผู้ถือหุ้น เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ว่า “เพื่อการเกษตร เกษตรกร และพื้นที่ชนบท การปรับโครงสร้างโดยภาพรวม ความร่วมมือเชิงพาณิชย์ และการเตรียมการเพื่อการเสนอขายต่อประชาชนเป็นครั้งแรก (IPO) ในเวลาที่เหมาะสม” ด้วยการเร่งรัดการปฏิรูปโครงสร้างส่วนของผู้ถือหุ้น ธนาคารสามารถแสดงบทบาทที่ดีขึ้นในการเข้ามายื่นเบตเมืองกับเขตชนบท ในการให้บริการทั่วประเทศเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือ การเกษตร เกษตรกร และพื้นที่ชนบท ขณะที่มีความพยายามที่จะขยายการให้บริการพื้นฐานในเรื่องของการออมทรัพย์ การโอนเงิน การชำระเงินในเขตชนบท ธนาคารออมสินทางไปรษณีย์ ได้แนะนำบริการใหม่ๆ ที่ประกอบด้วย การให้คูปองโดยมีหลักประกันเป็นสมุดเงินฝากรายย่อย ซึ่งจะขยายขอบเขตการช่วยเหลือการเกษตรและปิดช่องของเงินทุนที่มากขึ้น ให้กับการเกษตรและภูมิภาคชนบท ในส่วนของธนาคาร ADBC จะยังคงมีการเปลี่ยนแปลงกลไกการดำเนินการที่ต้องเนื่อง เพื่อที่จะขยายกิจกรรมทางธุรกิจของตนเอง และปรับปรุงโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพื่อที่จะแสดงบทบาทที่ดีขึ้นในการเป็นหนึ่งของสถาหลักในระบบการเงินชนบท